

فشار را از روی کشتی بردارند

میرزازاده: نه از کایالپ می‌ترسم، نه از لویز

گفت و گو

حامد حسینی

یکی از خوب‌های سال ۱۴۰۰ امین میرزازاده بود.

کشتی‌گیر سنگین وزن تیم ملی کشتی فرنگی که توانست بعد از سال‌ها شکست ایرانی‌ها مقابل

کایالپ، او را در قهرمانی جهان شکست دهد و مدال طلای جهان را در سنگین وزن به دست آورد. امین حالا با این مدال شانس اصلی ما برای رسیدن به مدال طلای المپیک است. هر چند که او برای رسیدن به طلای المپیک دو حریف سخت دارد: اول رضا کایالپ و دومی میهان لویز کوبایی که برای کسب پنجمین طلای المپیک به پاریس می‌آید. این دو حریف قدیمی برای طلای المپیک دندان تیز کرده‌اند اما با این حال امین می‌گوید هراسی از این نبرد با این ستاره‌ها ندارد: «نه از کایالپ می‌ترسم، نه از لویز.»

سال گذشته را خیلی عجیب گذراندی. طلسم

شکست‌های کشتی ایران مقابل کایالپ را شکستی.

این اتفاقات یک روزه و دو روزه به دست نمی‌آید. کشتی که در فینال همه دیدند حاصل تمام عمرم بود. سال‌ها تلاش کردم و زحمت کشیدم تا به این مرحله رسیدم و خدا را شکر می‌کنم که توانستم مزد این زحمات را بگیرم.

فکر می‌کردی به این برد برسی؟

سخت بود اما سال قبل تر در جهانی ۲۰۲۲ وقتی به کایالپ باختیم، فهمیدم که می‌توانم او را شکست بدهم. از روی تشک آدمم پایین هم خودم و هم محمد بنا ناراحت بودیم اما گفتم که آیا دفعه بعد هر جا به کایالپ برخورد کنم، شکستش می‌دهم.

و این وعده زمانی عملی شد که محمد بنا دیگر نبود.

واقعاً خیلی برای من و تیم زحمت کشید. دوست داشتم طلا را همان سال ۲۰۲۲ بگیرم و تا یک قدمی طلا هم رفتم اما نشد. خیلی دوست داشتم که مزد تلاشش را کنار تشک ببیند اما نشد.

در کشتی با رضا کایالپ در تایم دوم به یکباره همه چیز

عوض شد، نزدیک بود نتیجه دیگری رقم بخورد؟

واقعاً کشتی قابل پیش بینی نیست. کشتی کلاً دقیقه است و هر اشتباهی می‌تواند نتیجه یک کشتی را تغییر بدهد. در کشتی استراحت بین دو تایم برای نفس گرفتن است، زمانی برای برنامه‌ریزی وجود ندارد. از قبل طرح ریخته بودم که اخطار اول را بگیرم و در تایم دوم اخطار به کایالپ برسد و برنده بیرون بیایم اما تجربه کایالپ باعث شد تا او هر دو اخطار را ببرد ولی از آنجا که می‌دانستم باید برنده بیرون بیایم تمام توانم را گذاشتم و در نهایت برنده شدم. وقتی در خاک بودم و ۲-۰ عقب افتاده بودم، به خودم گفتم بلند که شدم باید تمام تلاشم را انجام بدهم که حریف فرار نکند. هر چه داشتم گذاشتم. شاید همین قسمتش با نیمه دوم قابل قیاس باشد که همه چیز گذاشتم که برنده بیرون بیایم.

حالا برای المپیک تبدیل به شانس اول شدی؟

نه بابا اینجور هم نیست. حالا اول باید از انتخابی تیم ملی برنده بیرون بیایم و بعد به المپیک فکر کنم ولی اگر به المپیک برسم دیگر رها نمی‌کنم و از هیچ حریفی هم نمی‌ترسم. تمام زورم را می‌زنم طلا را بگیرم اما یک نکته را نباید فراموش کنیم که فشار زیاد روی کشتی می‌تواند آسیب‌زننده باشد. باید این فشار را از روی کشتی برداشت تا هر کسی دوبنده تیم ملی را به تن کرد بتواند بهترین عملکرد را داشته باشد.

ولی لویز و کایالپ هستند. به خصوص که لویز اعلام

کرده برای کسب طلای پنجم می‌آید.

خیلی خوب و قدرتمند هستند و این را با مدال‌های زیادی که کسب کردند، به همه نشان دادند اما من نه از لویز می‌ترسم و نه از کایالپ. فقط می‌خواهم به آرزوی دوران کودکی‌ام که طلای المپیک است، برسم.

یعنی طلای المپیک حتمی است؟

هیچ چیزی در ورزش حرفه‌ای حتمی نیست. حتی حضور در المپیک هم هنوز مشخص نیست. باید اول به تیم ملی برسم و بعد وعده مدال المپیک بدهم. ضمن اینکه نباید توقعات را از کاروان ورزشی ایران به خصوص از کشتی بالا برد. کار در پاریس اصلاً آسان نیست و در بیشتر رشته‌ها تغییر نسل صورت گرفته و شاید خوب نباشد که این دوره را با دوره‌های قبلی قیاس کرد.

سال گذشته بحرانی بین فوتبالیست‌ها و کشتی‌گیران سر

پاداش‌ها پیش آمد، شاید از جمله کسانی که حرف می‌زد

تو بودی اما سکوت کردی.

در شأن ما نیست که بخواهیم مدام مصاحبه کنیم که از ما حمایت کنند. آقای دبیر در حد توان تلاش می‌کنند و کم هم نگذاشتند. بحرانی هم نبود، بلکه خواسته‌ای بود که به همه یک جور نگاه شود. با فوتبالیست‌ها و پاداش گرفتن آنها مشکلی نداشتیم بلکه حرف بچه‌ها این بود که از کشتی حمایت شود.

شاید کلبی که از شماها پخش شد، کمی فضا را تلطیف کرد.

فوتبال واقعاً ورزش جذابی است، ما هم دوست داریم که تیم ملی فوتبال بدرخشد. بعد از بازی با ژاپن همه لذت بردیم. دوست داشتیم بردهای آنها ادامه پیدا کند اما بحث پاداش چیز دیگری بود. بی توجهی به ورزش‌های غیر فوتبالی انگیزه‌ها را از بین می‌برد اما سال آینده همه از این رشته‌ها مدال می‌خواهند.

